

bedre, da synes jeg, at der ikke burde være Tvivl om, at de 3,000 Rd. aarligt Tilskud fra Statskassen, som der nu tilbydes, for at Stutteriet kan opretholdes med det samme Formaal, som siden Loven af 1862 har været eftertragtet, og under den fornødne Control, ere vel anvendte. Der er fremført en Anke imod Stutteriet, og det er den, at man har sagt: Stutteriet har ingen udmærkede Hingste. Man skulde nu synes, at dette var en virkelig Anke, men jeg troer dog ikke, at dette forholder sig saaledes. Hvis jeg ikke seer feil, saa er det, hvorpaa det kommer an for et Stutteri, Gensartethed og en gjenuemsnitlig Godhed af de Individier, der findes der, saaledes at Stamtablen kan regnes endeel Nar tilbage, og at man saaledes kan være temmelig sikker paa, at det Afkom, der bliver, vil komme til at ligne Stamdyret; men man kan ikke enten ved dette eller ved noget som helst andet Stutteri faae udelukkende udmærkede Dyr; det eksisterer vistnok ikke noget Sted i Verden. Naar det saaledes reises som en Anke imod Stutteriet, at det ikke har en Samling alene af udmærkede Dyr, saa troer jeg, at den er ubillig, ja jeg vil endog fremsætte den Formening, at jeg troer, det ikke vil være usandsynligt, at, naar et Stutteri først bringes dertil, at det er et virkelig Stutteri i den Forstand, at det har en constant, en eensartet Race, som stammer igjennem flere Slægtled, saa kan man sikkert vente et godt Afkom, naar man udsætter Hingste eller Hopper af dette Stutteri, som kun koste en 2 à 300 Rd., end man kan vente efter et af de bedste Dyr udenfor Stutteriet, som maaffee har kostet ligesaa mange Tusinder, af den Grund, at de første, som sagt, have en constant Race, en Stamtafle at støtte sig til, hvorimod det med Hensyn til den sidste er Tilfældighedens Bærf, som gjør, at det Udmærkede, som er tilstede hos dette enkelte Dyr, maaffee igjen forsvinder i det næste Slægtled. Der er et Synspunkt at tage i Betragtning med Hensyn til Stutteriets Tilværelse i de sidste 30 à 40 Nar, og det er, at, om end Stutteriet i sin daarligste Skikkelse ikke som saadant har havt en saa gavnlig Indflydelse, som man havde ventet, saa er der dog

en Ting, som det har foraarsaget, og som har havt en gavnlig Virkning, nemlig den Strid, der har været ført om Stutteriet. Den Strid, der har været ført, har vaft Mange til Erkjendelse af Hesteavlens Betydning, som ellers ikke vilde være komne til at kaste sig over denne Sag. Der er et andet Hensyn ved dette Lovforslag, som jeg troer, at man heller ikke gjør vel i at overse. Som bekjendt have Stutteriet og Præmieystemet hidtil fulgt hinanden jevnfides; man har betragtet disse to Midler til Hesteavlens Fremme som noget Sammenhængende. Jeg troer, at man maa vogte sig for, hvis man, for at bruge et kort Udtryk, slaaer Stutteriet ihjel, at man da ikke derved skaber en Uvillie, som gjør, at man samtidig dermed slaaer Præmieystemet ihjel, idet man bevirker, at den Sum, der hidtil er ydet til Præmier, ogsaa falder bort. Hvis man gjør det, troer jeg, at man ikke alene i og for sig vilde begaae noget Urigtigt, men man vilde skabe en Uvillie imod sig rundt omkring i Befolkningen, som slet ikke vilde være saa ganske ringe. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg skal gjentage, hvad jeg begyndte med, at for mig stiller det sig saaledes, at det, nu fuldstændig at ophæve Stutteriet og sælge Bestanden, de Dyr, som findes der, vilde være at begaae en lignende Feil som den, der blev begaaet i 1830, da man fuldstændig splittede det gamle Frederiksborgske Stutteri.

G. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad der er blevet fremført imod mit første Foredrag. Den ærede sidste Taler fremsatte to Anker imod mig; den ene var den, at jeg selv havde erklæret, at jeg ikke kjendte til Sagen, og den anden var, at jeg ikke var gaaet ind paa Realiteten. Hvad nu det første angaaer, at jeg ikke skulde kjende til Sagen, da udtalte jeg mig ikke om Sagen i dens Heelhed, men kun om ganske enkelte Punkter deri, nemlig om, hvormeget man med Nimelighed kunde forlange af en Lønne Land ude ved Frederiksborg, og hvad den Uvidenhed angaaer, hvori jeg skulde befinde mig, da erklærede jeg tillige, at jeg havde spurgt Folk,